

súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Sžr/46/2011 zo dňa 17. 01. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. 01. 2012 došlo k zrušeniu rozhodnutia KS Trnava č.k. 24 S 13/2010 a spätnému zapísaniu žalovaného na LV.č. XXXX, XXXX kat.územie P. obec P.. Spôsob svojho postupu a uznanie si svojich záväzkov a povinností konateľ L.M.FINANC s.r.o mnohokrát potvrdil svojimi prípismi, výpoveďami, stanoviskami a návrhmi pred príslušnými orgánmi. Sumu 1.150.000,- eur prevzal a doposiaľ nevrátil ako konateľ spoločnosti L.M.FINANC s.r.o. Zmluvné strany sú povinné vrátiť to, čo si navzájom poskytli. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo vrátené v prospech spoločnosti L.M.FINANC s.r.o. a zapísané späť na žalovaného. Žalobca má preto nárok na vrátenie kúpnej ceny. Konateľ si finančné prostriedky ponechal pre spol. L.M.FINANC s.r.o. Prevzal ich ako splnomocnený zástupca na základe rozhodnutia súdu ako štatutárny orgán spol. L.M.FINANC s.r.o. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam má žalovaný a zároveň má k dispozícii aj platbu, ktorú uhradil žalobca. Poukázal na konanie vedené na A. G. D. X. Č.: G-XX/BOK-X-XXXX pre porušovanie povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 TZ. Menovaný účelovo odstúpil z funkcií opatrovníka ako konateľa a ako jediný dedič po svojom otcovi, ktorý je majoritným vlastníkom spoločnosti prehlasuje, že úmyselne prekročil svoje právomoci ako konateľa napriek súdnemu rozhodnutiu, ktoré ho k týmto krokom splnomocnilo. Žalobca vo vyjadrení doručeným súdu dňa 19.04.2016 (č.l. 324) uviedol, že všetky právne úkony ktoré vykonal syn poručiteľa, opatrovník a jediný dedič sú plne platné a rozhodnutím o nadobudnutí dedičstva boli všetky namietané nedostatky konvalidované. Žalobca so žalovaným uzavreli kúpnu zmluvu zo dňa 23.3.2009 s novelizáciou dňa 20.2.2012 ako celku, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností na LV č.XXXX, XXXX P.. Dohodnutá kúpna cena za uvedené nehnuteľnosti v súlade s zmluvou podpísanou konateľom, dedičom predstavovala sumu 1.190.000,-eur. V čl.III bod 5 kúpnej zmluvy konateľ spoločnosti P. C. osobne notársky overeným podpisom potvrdzuje fyzické prevzatie kúpnej sumy v hotovosti. To, že ich podľa jeho stanoviska nezahrnul do účtovnej závierky a účtovníctva spoločnosti nemôže byť na úkor práv žalobcu, keďže sa jedná o porušenie povinností na strane spoločnosti. Menovaný vlastnoručne overeným podpisom aj potvrdil a všetky tieto skutočnosti aj zaviedol do príslušnej dokumentácie spoločnosti, došlo k uhradeniu daňovej povinnosti, ako aj zavedenie do záverečnej správy opatrovníka predloženej súdu. P. C. vystupoval a konal ako konateľ spoločnosti na základe rozhodnutia súdu. Dôkazom tohto konania je aj splnenie si daňovej povinnosti voči štátu a to ako podaním daňového priznania za predaj nehnuteľností, tak uhradenie daňovej povinnosti. Žalovaný sumu 1.150.000,- eur, ktorú prevzal doposiaľ napriek výzve nevrátil. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam bolo vrátené v prospech spoločnosti L.M.FINANC s.r.o a zapísané späť na žalovaného. Žalobca má preto nárok na vrátenie kúpnej ceny.

2. Žalovaný sa vyjadril podaním doručeným súdu 13.08.2018 tak, že skutočnosť, že opatrovník žalovaného v čase výkonu funkcie nikdy neprevzal od žalobcu kúpnu cenu za prevádzané nehnuteľnosti bola tunajším súdom v minulosti preukázaná, čo jednoznačne potvrdzuje aj obsah spisového materiálu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 18C/21/2012, ktorého predmetom bolo schválenie právneho úkonu za opatrovanca, súčasný majoritný spoločník žalovaného v tomto konaní napriek viacerým výzvam súdu nevedel v rozhodnom čase žiadnym hodnoverným spôsobom preukázať vyplatenie kúpnej ceny v sume vo výške 1.190.000,00 Eur v hotovosti, napriek tomu že bol zo strany opatrovníckeho súdu niekoľko krát vyzvaný (na pojednávaní ako aj mimo pojednávania), aby predložil doklad o tom, že mu bola vyplatená kúpna cena za odpredané nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom opatrovníckeho konania. S poukazom na vyššie preukázané skutočností vyplýva, že žalobca nemá právo v žiadnom prípade požadovať od žalovaného vrátenie kúpnej ceny formou vydania bezdôvodného obohatenia. Upovedomením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava pod Č.: G.-XXX/NKA-G.-J.-XXXX zo dňa 01.02. 2017 bol dedič opatrovanca ako poškodený vyzvaný o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, pričom z neho vyplýva že bolo vznesené obvinenie žalobcovi a jeho právneho zástupcovi za skutky, tak ako je uvedené v predmetnom upovedomení. Žalobca vo svojom podaní uvádza, že opatrovník žalovaného v priebehu výkonu opatrovníckej funkcie potvrdil prevzatie kúpnej ceny v hotovosti, pričom ju následne zaviedol do účtovníctva žalovaného a následným podaním daňového priznania a uhradením daňovej povinnosti. V tejto súvislosti žalovaný uvádza, že z titulu uzatvorenia kúpnej zmluvy zo dňa 23. 03. 2009 medzi žalovaným a žalobcom prostredníctvom opatrovníka na pokyn JUDr. Juraja Almášiho zaviedol kúpnu cenu vo výške 790.000,00 Eur do jeho účtovníctva v priebehu výkonu daňovej kontroly vykonávanej správcom dane, Daňovým úradom Trnava za zdaňovacie obdobie roku 2009, ktorá bola vykonaná v poslednom štvrtroku 2010, aby nemohol správca dane odhaliť sofistikovaným spôsobom spáchaný podvod. O tom, že kúpna cena nebola opatrovníkovi konateľa žalovaného odovzdaná zo strany žalobcu, lebo reálne neexistovala, svedčí aj to, že opatrovník uhradil

daňovú povinnosť správcovi dane na základe vykonanej daňovej kontroly a nie v riadnom termíne kedy bola daň splatná, teda až dňa 21. 01. 2011, kedy mu na osobný účet vedený v UniCredit Bank, a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX bola vyplatená suma výške 37.088,60 Eur ako doplatok z titulu predaja bytu č. XX nachádzajúci sa na A. Š. C. E. P. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 13. 05. 2010, ktorá bola schválená rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 16C/158/2010-41 zo dňa 20. 12. 2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 01. 2010, pričom po následnom povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a následnom uvoľnení peňazí z notárskej úschovy v prospech účtu JUDr. Juraja Almášiho a preposlaní peňazí na osobný účet opatrovníka žalovaného vedený v UniCredit Bank, a.s., č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX bola uhradená daňová povinnosť za žalovaného v sume vo výške 31.353,61 Eur. Uvedená daňová povinnosť bola uhradená iba z titulu, že JUDr. Juraj Almáši zastrašoval opatrovníka žalobcu vo veku 22 rokov trestným stíhaním v prípade jej neuhradenia. Žalovaný už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení k žalobe zo dňa 17. 10. 2016, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 20. 10. 2016 uviedol, že v celom rozsahu uplatňovaný nárok žalobcu v predmetnom návrhu neuznáva a návrh navrhovateľa považuje za nepravdivý a šikanóznny, pričom svoje vyjadrenie náležite odôvodnil. Žalobca sústavne reaguje svojim konaním na systematicky organizované pokyny JUDr. Juraja Almášiho ako organizátora celého podvodu. Žalobca je nemajetnou osobou, ktorú JUDr. Juraj Almáši nasadil ako „bieleho koňa“ čo znamená praktickú nevyhľaditeľnosť v budúcnosti vzniknutých škôd na obchodnom majetku vo vlastníctve žalovaného, z čoho vyplýva, že žalovaný a jeho obchodný majetok sa stali rukojemníkom JUDr. Juraja Almášiho, ktorý ho má v úmysle cez osobu žalobcu získať späť do svojho vlastníctva, tak ako to už bolo deklarované v minulosti. V konaní Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 18C/21/2012, ktorého predmetom bolo schválenie právneho úkonu za opatrovanca, kde bolo preukázané, že opatrovník žalovaného nikdy neprevzal od žalobcu kúpnu cenu za prevádzané nehnuteľností. Dňa 17. 02. 2011 bol W. S. V., znalcom odboru stavebníctva vypracovaný znalecký posudok č. XX/XXXX, predmetom ktorého bolo aj určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného, pričom všeobecná hodnota nehnuteľností bola určená nasledovne: - všeobecná hodnota - budova D. G. a pozemok (list vlastníctva č. XXXX) bola stanovená vo výške 950.033,00 Eur, všeobecná hodnota pozemkov - záhrady (list vlastníctva č. N. bez pozemku s parcelným číslom XXX) bola stanovená vo výške 1.260.562,00 Eur, všeobecná hodnota pozemku - dvory (list vlastníctva č. XXXX) bola stanovená vo výške 68.679,00 Eur čo predstavuje celkovú všeobecnú hodnotu nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného vo výške 2.279.274,00 Eur.

3. Žalobca sa v replike doručenej súdu dňa 01.11.2018 vyjadril tak, že spisový materiál Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 18C/21/2012 neobsahuje žiadnu písomnosť, z ktorej by vyplývalo nevyplatenie kúpnej ceny. Ak súčasný majoritný spoločník žalovanej nevedel preukázať vyplatenie kúpnej ceny, učinil tak účelovo, pretože záujmom žalovanej je, aby vyplatenie kúpnej ceny nebolo preukázané, čo by malo za následok vyhnutie sa povinnosti kúpnu cenu vrátiť. V súvislosti so vznesením obvinenia žalobcovi a jeho vtedajšiemu právnenému zástupcovi je potrebné uviesť, že vznesené obvinenie treba dôsledne odlišovať od právoplatného odsudzujúceho rozsudku z dôvodu prezumpcie neviny. Žalobca poprel, že by sa dopustil akejkolvek trestnej činnosti a taktiež nemá vedomosť o tom, že by sa jeho vtedajší právny zástupca dopustil akejkolvek trestnej činnosti. V zmysle vyššie spomenutej zásady prezumpcie neviny uznesenie národnej kriminálnej agentúry zo dňa 28.01.2017, Č.: E.- XXX/NKA-G.- J.-XXXX nie je relevantné pre predmetné konanie, relevantným by bol len odsudzujúci rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť. Poukaz na údajný sofistikovaný podvod zo strany JUDr. Juraja Almášiho a údajné zastrašovanie opatrovníka je len účelová snaha žalovanej vyhnúť sa povinnosti vrátiť kúpnu cenu. Žalobca poprel, že by reagoval na systematicky organizované pokyny JUDr. Juraja Almášiho a že bol nasadený ako „biely kôň.“ Žalobca sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a ani nemá vedomosť o páchaní akejkolvek trestnej činnosti zo strany JUDr. Juraja Almášiho.

4. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 28.12.2018 zdôraznil, že žalobca doručil na Okresný súd Trnava dňa 15. 01. 2013 návrh na schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23. 03. 2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom uzatvoreným v Trnave dňa 20. 02. 2012 medzi obchodnou spoločnosťou L M. FINANC, s.r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, XXXX a XXXX - všetky LV vedené D. P. pre k.ú. P., obec P., okres P. za kúpnu cenu 1.190.000,- EUR, pričom konanie sa vedie na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 37C/5/2013 a vo veci sa dňa 03. 12. 2018 konalo pojednávanie v zmysle predloženej zápisnice o pojednávaní, pričom žalobca sa na pojednávanie nedostavil, napriek tomu, že doručenie predvolania mal riadne vykázané dňa 09. 11. 2018 súd pojednával neprítomnosti žalobcu. „Súd konštatuje, že nemá za preukázané vyplatenie kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti, ma preukázaný nátlak kupujúceho

na vtedajšieho opatrovníka P. C..“ Žalovaný má za to, že tunajší súd považoval skutkový a právny stav za nesporný a následne vyhlásil rozsudok: „Súd návrh na schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23. 03. 2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20. 02. 2012 zamietá a žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“ Z vyššie citovanej zápisnice o pojednávaní zo dňa 03. 12. 2018, ktoré sa konalo na tunajšom súde je nesporné zo strany žalobcu k úhrade kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti v prospech žalovanej nikdy neprišlo. Tvrdenia žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu uvedené v predmetnom vyjadrení žalovaný považuje za právne irelevantné a špekulatívne, nakoľko žalobca ani jeho právny zástupca v tomto konaní, ani v iných konaniach, doposiaľ dôveryhodne nepreukázali úhradu kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti, ktorú by si súd mohol dôveryhodným spôsobom preveriť.

5. Strany sporu v rámci procesného útoku na preukázanie svojich tvrdení označili a súdu predložili tieto dôkazy: kúpna zmluva zo dňa 23.03.2009 s dodatkom zo dňa 22.02.2012 č. I. 8, návrh na schválenie právneho úkonu zo dňa 10.02.2012 č. I. 13, kúpna zmluva zo dňa 23.03.2009 č. I. 15, návrh na schválenie právneho úkonu zo dňa 28.09.2010 č. I. 18, uznesenie o ustanovení opatrovníka zo dňa 11.02.2009 č. I. 23 a 241, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.01.2012 č. I. 26 a 159, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 16.02.2012 o neschválení právneho úkonu č. I. 82 a 176 a 384, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 22.10.2014 o vyhlásení za mŕtveho č. I. 110 a 174, opravné uznesenie k rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 22.10.2014 č. I. 113 a 200, úmrtný list č. I. 115 a 204, uznesenie o začatí dedičského konania zo dňa 12.12.2014 č. I. 116, uznesenie o potvrdení dedičstva zo dňa 26.03.2015 č. I. 136, uznesenie o začatí konania o odstránení nezhody zo dňa 18.06.2015 č. I. 177, uznesenie o zosúladení zo dňa 04.08.2015 č. I. 146, opravné uznesenie uznesenia o zosúladení zo dňa 04.08.2015 č. I. 148, potvrdenie o vykonaní zápisu zo dňa 08.10.2015 č. I. 148, potvrdenie o vykonaní zápisu zo dňa 08.10.2015 č. I. 150, žaloba zo dňa 21.11.2012 č. I. 154, časť znaleckého posudku č. 12/2011 č. I. 181, uznesenie o prerušení konania zo dňa 15.10.2013 č. I. 183, vyhlásenie JUDr. Juraja Almášiho zo dňa 20.02.2013 č. I. 185, zmluva o pôžičke č. I. 186, návrh na schválenie právneho úkonu zo dňa 11.01.2013 č. I. 209, vyjadrenie zo dňa 18.02.2013 č. I. 216, dohoda o urovnaní zo dňa 08.02.2012 č. I. 234 a 359, návrh na prerušenie konania zo dňa 11.06.2013 č. I. 237, uznesenie o prerušení konania zo dňa 05.11.2013 č. I. 239, podnet zo dňa 07.09.2009 č. I. 244, potvrdenie o prevzatí kúpnej ceny zo dňa 23.03.2009 č. I. 247, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.11.2010 č. I. 255, vyjadrenie zo dňa 07.06.2012 č. I. 261, žiadosť zo dňa 10.09.2012 č. I. 269, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 13.09.2012 o odvolaní a ustanovení opatrovníka č. I. 273, opravné uznesenie k rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 13.09.2012 č. I. 278, záverečný účet č. I. 281, správa o nakladaní s majetkom opatrovanca zo dňa 25.06.2013 č. I. 314, list vlastníctva č. XXXX č. I. 331, list vlastníctva č. XXXX č. I. 334, návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 02.09.2016 č. I. 355, notárska zápisnica zo dňa 08.02.2012 č. I. 358, list vlastníctva č. XXXX č. I. 370, list vlastníctva č. XXXX č. I. 372, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 11.04.2013 o určení vlastníckeho práva č. I. 387, rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 27.05.2014 č. I. 392, trestné oznámenie zo dňa 12.11.2012 č. I. 395, čestné prehlásenie zo dňa 06.10.2014 č. I. 440, čestné prehlásenie zo dňa 19.10.2014 č. I. 441, list vlastníctva č. XXXX č. I. 459, list vlastníctva č. XXXX č. I. 462, výpis zo CE dňa 02.11.2016 č. I. 464, vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 23.03.2016 č. I. 474, vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 18.01.2016 č. I. 475, uznesenie zo dňa 10.03.2015 č. I. 476, potvrdenie zo dňa 14.11.2016 č. I. 479, uznesenie zo dňa 18.10.2016 č. I. 480, žiadosť č. I. 482, zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 04.12.2014 č. I. 484, zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 26.09.2016 č. I. 485, list vlastníctva č. XXXX č. I. 492, list vlastníctva č. XXXX č. I. 494, upovedomenie zo dňa 01.7.2017 č. I. 514, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 09.06.2017 č. I. 529, opravné uznesenie k rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 09.06.2017 č. I. 531, uznesenie o začatí konania o odstránení nezhody zo dňa 18.09.2017 č. I. 532, uznesenie o zosúladení zo dňa 24.10.2017 č. I. 533, uznesenie o začatí konania o odstránení nezhody zo dňa 28.02.2018 č. I. 537, uznesenie o zosúladení zo dňa 18.04.2018 č. I. 538, rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 20.12.2010 o schválení právneho úkonu č. I. 550, zmluva o bežnom účte č. I. 552, výpis z účtu č. I. 554, výzva č. 2 na odstránenie havarijného stavu zo dňa 15.09.2018 s prílohami č. I. 555, zápisnica o pojednávaní zo dňa 03.12.2018 č. I. 577, list vlastníctva č. XXXX č. I. 579, list vlastníctva č. XXXX č. I. 580, pripojenie spisov tunajšieho súdu sp. zn. 18C/21/2012, 20P/267/2009, 8C/40/2009, 36C/8/2010 a výsluch svedka JUDr. Juraja Almášiho.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyššie uvedenými listinami, ktorých odpisy boli stranám v priebehu konania doručené, súd dôkazy vyhodnotil jednotlivito a v ich vzájomnej súvislosti a vec právne posúdil tak, že dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

vedené pod Č. G.-XXX/NKA-G.-J.-XXXX bolo dňa 28.01.2017 vznesené obvinenie 21 osobám. Žalobca sa v konaní na tunajšom súde vedenom pod sp. zn. 37C/5/2013 domáha schválenia právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.02.2012 súdom na základe návrhu zo dňa 11.01.2013 (č.l.209). Dňa 03.12.2018 Okresný súd Trnava vyhlásil rozsudok, ktorým bol návrh žalobcu na schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.02.2012 zamietnutý (č.l. 577).

10. Podľa § 28 Občianskeho zákonníka ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

11. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

14. Podľa § 49a Občianskeho zákonníka právny úkon je neplatný, ak ho konajúca osoba urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca, a osoba, ktorej bol právny úkon určený, tento omyl vyvolala alebo o ňom musela vedieť. Právny úkon je takisto neplatný, ak omyl táto osoba vyvolala úmyselne. Omyl v pohnútkach nerobí právny úkon neplatným.

15. Podľa § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

16. Podľa § 28 Občianskeho zákonníka si dispozície zákonných zástupcov v súvislosti so správou majetku zastúpených nad rámec bežných vecí vyžadujú schválenie súdom, v zásade sa vyžaduje schválenie súdu pri prevodoch nehnuteľností, prevodoch spoluvlastníckych podielov, pri dedičských dohodách, pri právnych úkonoch týkajúcich sa vecí väčšej hodnoty a pod. Bez tohto schválenia nemožno úkon považovať za úplný, resp. dovŕšený. Pod účinnosťou zmluvy je potrebné rozumieť okamih, keď nastávajú právne účinky zmluvy. Zákon podmieňuje nadobudnutie účinnosti niektorých zmlúv rozhodnutím príslušného orgánu. V tomto prípade nastáva účinnosť zmluvy s určitým časovým odstupom od jej vzniku. Vo všeobecnosti účinnosť zmluvy nastáva súčasne so vznikom platnej zmluvy, pokiaľ zákon (§ 47 OZ) alebo dohoda strán neustanovujú inak. V danom prípade zákon upravuje účinky zmluvy odchylné, podľa § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím.

17. Súd zmluvu posúdil podľa § 47 ods. 1 OZ ako právne neúčinnú a to z dôvodu absencie schválenia súdom, v danom prípade je k zmluve potrebné právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu (súdu o schválení právneho úkonu), aby mohla nadobudnúť aj právne účinky.

18. V čase rozhodovania súdu súd predbežne posúdil napadnutú zmluvu ako platnú, ktorá má náležitosti požadované zákonom, ako je predmet a cena, zmluvu podpísali oprávnené osoby, na strane predávajúceho opatrovník. Hoci vo všeobecnosti právne účinky nastávajú spolu s platnosťou, čo aj strany konštatovali v článku VII. ods. 3 kúpnej zmluvy, v danom prípade je s poukazom na § 28 OZ potrebné schválenie súdom.

19. V konaní bolo sporné, či skutočne došlo k zaplateniu kúpnej ceny v hotovosti. Táto okolnosť nebola bezpečne preukázaná inými dôkazmi, ako konštatovaním prevzatia kúpnej ceny v hotovosti v kúpnej zmluve, príp. potvrdení o prevzatí kúpnej ceny zo dňa 23.03.2009. Žalobca nepreukázal (okrem podpisu P. C. na kúpnej zmluve alebo potvrdení o prevzatí kúpnej ceny) reálne odovzdanie kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti P. C. ako opatrovníkovi B. C.. Žalovaný prevzatie akýchkoľvek finančných prostriedkov v akejkoľvek forme, ako kúpnej ceny za prevádzané nehnuteľnosti poprel, pričom súdu nebol predložený relevantný dôkaz o skutočnom, reálnom zaplatení nezanedbateľne vysokej kúpnej ceny v hotovosti žalovanému. Žalobca tvrdil, že došlo k uhradeniu daňovej povinnosti, žalovaný uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k plneniu daňových povinností. Súd konštatuje, že ani zaplatenie dane

nepreukazuje skutočné zaplatenie kúpnej ceny, je všeobecne známe, že sa v praxi pomerne často vyskytujú prípady, kedy daňovo povinný subjekt zaplatí daň napriek tomu, že plnenie sa nedostalo do jeho dispozičnej sféry. Z potvrdenia JUDr. Juraja Almášiho zo dňa 22.10.2013 (č.l. 185) má vyplývať, že tomuto bola žalobcom vrátená pôžička 1.500.000 €, ktorú poskytol JUDr. Juraj Almáši žalobcovi (č.l. 186). Skutočnosť, že žalobca mal zaplatiť žalovanému kúpnu cenu, ako aj vrátiť pôžičku JUDr. Jurajovi Almášimu, je tak značne nedôveryhodná (pozn.: žalobca je v tomto konaní oslobodený od súdneho poplatku pre nemajetnosť).

20. Ak žalobca tvrdí, že ide platný právny úkon, ktorého schválenia sa preukázateľne domáha v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 37C/5/2013, bolo jeho povinnosťou zaplatiť kúpnu cenu žalovanému, na základe toho nie je v čase rozhodovania súdu daný právny titul pre „vrátenie kúpnej ceny“, ktorej zaplatenie bolo minimálne sporné. Žaloba tak bola podaná predčasne, šikanózne, pretože žalobca sa na jednej strane domáha právnych účinkov sporného prevodu v konaní o schválenie právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23.03.2009 novelizovanej ako celok spolu s dodatkom zo dňa 20.02.2012 súdom (§ 47 ods. 1 OZ), a na druhej strane „vrátenia kúpnej ceny“, čo súd hodnotí ako neprípustné.

21. Žalovaný tvrdil, že pri podpise kúpnej zmluvy, resp. jej dodatku opatrovník bol uvedený do omylu a zmluvu podpísal pod nátlakom (bol väznený u JUDr. Almášiho 13 mesiacov).

22. Právny úkon musí byť urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Vôle niet predovšetkým v prípade násillia (tzv. fyzického donútenia), ktoré spočíva v takom priamom nátlaku na fyzikum a v takom nepriamom nátlaku na psychikum donucovaného, že namiesto svojej vôle prejavuje vôľu donucujúceho. Právny úkon je urobený slobodne, ak k prejavu vôle nebol účastník právneho vzťahu prinútený určitými skutočnosťami, bez ktorých by k takémuto úkonu nedošlo. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd z úradnej povinnosti (ex offa), najmä však v situácii, keď sa na základe takéhoto právneho úkonu priznáva právo, príp. právo odmieta. Súd je povinný na absolútnu neplatnosť prihliadať aj bez návrhu, avšak len pokiaľ sa o skutočnostiach smerujúcich k absolútnej neplatnosti dozvie procesne korektným spôsobom. Súd totiž v sporovom konaní nesmie nahrádzať aktivitu účastníkov a nemôže sám iniciatívne pátrať, či nie je daný niektorý z dôvodov absolútnej neplatnosti. Na skutočnosti, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, prihliada súd aj bez návrhu, ale len v prípade, že vyjdú v konaní najavo. Súd nie je povinný z úradnej povinnosti skúmať všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorého platnosť skúma na návrh strany sporu. Uvedené platí za podmienky, že skutočnosti, ktoré sú spojené s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, vyjdú v súdnom konaní najavo. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd musí potom zaoberať platnosťou takéhoto právneho úkonu iba vtedy, ak sám neplatnosť úkonu vyvodí alebo ak je neplatnosť úkonu stranami sporu iba tvrdená. Je potrebné odlíšiť dôvody neplatnosti, ktoré musia byť tvrdené, medzi ktoré možno zaradiť tie dôvody, ktoré spočívajú na strane subjektu dovoľávajúceho sa neplatnosti (nedostatok slobody, rozpor s dobrými mravmi, príp. omyl) a ostatné, na ktoré je potrebné prihliadať z úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitosť, nespôsobilosť subjektu uzavrieť zmluvu, rozpor so zákonom a pod.) (Uz KS v Brne z 9. 9. 1997, sp. zn. 16 Co 68/1996). Ak vznikne v konaní pred súdom pochybnosť, či je právny úkon platný alebo nie, treba dať prednosť výkladu, že právny úkon je platný (favorem negotii). Jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nevedie k neplatnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy. Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou a nie zásadou.

23. Omyl predstavuje osobitný prípad vady vôle. Omyl vo vôli spočíva v nesúlade medzi právnymi následkami, ktoré účastník úkonom zamýšľal vyvolať, a medzi následkami, ktoré skutočne vyvolal. Táto vada vôle je dôsledkom nesúladu medzi vôľou konajúceho a jeho prejavom navonok. Preto v súvislosti s omylom má právny význam posúdenie pomeru vôle a prejavu. To umožňuje rozlišovať medzi omylom a inými prípadmi vady vôle a prejavu. Ak sa nezhoduje vôľa konajúcich osôb a sú splnené podmienky na aplikáciu § 49a OZ (najmä ak ide o podstatný omyl alebo o omyl vyvolaný druhým účastníkom úmyselne), môže ísť o neplatný právny úkon. O taký však nejde, ak vôľa oboch účastníkov právneho úkonu (zmluvy) smeruje k tomu istému cieľu, avšak nezhodujú sa ich prejavy. Právnická osoba koná navonok v omyle, ak ju do omylu uvedie štatutárny orgán právnickej osoby, resp. člen jej kolektívneho štatutárneho orgánu. Omyl právnickej osoby môže spočívať aj v tom, že v dôsledku podvodného konania fyzická osoba oprávnená konať v mene právnickej osoby alebo v jej zastúpení nevie o všetkých rozhodných

skutočnostiach alebo že vôbec nevie o úkone urobenom v mene právnickej osoby, pretože ho namiesto oprávnenej osoby urobí iný pracovník právnickej osoby, ktorý nie je na to oprávnený (NS ČR zo 16. 7. 2003, sp. zn. 5 Tdo 443/2003). Zmluva, pri uzavretí ktorej jeden z účastníkov úmyselne predstieral určitú vôľu so zámerom, aby tým vyvolal u druhého účastníka omyl alebo aby tým využil jeho omyl, nie je neplatná podľa ustanovenia § 37 ods. 1 OZ pre nedostatok vážnej vôle alebo podľa ustanovenia § 39 OZ pre rozpor so zákonom. Podvodné konanie jedného z účastníkov zmluvy pri jej uzavretí je dôvodom neplatnosti zmluvy podľa ustanovenia § 49a OZ, ktorého sa môže úspešne dovolať len druhý účastník zmluvy (§ 40a OZ). (Rc 28/2010, obdobne Ro NS ČR z 29. 11. 2006, sp. zn. 29 Odo 1094/2004, obdobne Ro veľkého senátu NS ČR z 8. 12. 2010, sp. zn. 31 Cdo 3620/2010).

24. Existencia podstatného omylu na relatívnu neplatnosť právneho úkonu nestačí. Na to, aby právny úkon mohol byť napadnutý námietkou relatívnej neplatnosti podľa § 40a OZ, je potrebné, aby boli splnené ďalšie podmienky, a síce: omyl bol vyvolaný druhou stranou alebo omyl musel byť druhej strane vzhľadom na všetky okolnosti známy (napr. predajca si musel uvedomiť, že kúpna cena je neprimerane vysoká a že kupujúci sa pomýlil o skutočnej hodnote veci) alebo strana konajúca v omyle včas informovala druhú stranu o svojom omyle (najmä predtým, než druhá strana dôverujúc urobenému prejavu začala plniť). K podstatnému omylu dochádza v praxi zvyčajne vtedy, keď niekto podpíše zmluvu, ktorú mu predložila na podpis druhá strana bez toho, aby ju prečítal a zmluva obsahuje ustanovenia, s ktorými konajúci nepočítal (o omyl by nešlo, ak by sa mohlo predpokladať, že podpisujúci bol s obsahom zmluvy uzrozumený bez toho, aby poznal všetky jej detaily). Súdna prax považuje za podstatný omyl aj právny stav, keď existujúca realita je iná, než je deklarovaná na podpisovanej zmluve. Možno teda zhrnúť, že o právne významný omyl podľa prvej vety § 49a OZ ide vtedy, ak a) konajúca osoba právny úkon urobila v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre právny úkon rozhodujúca (podstatný omyl) a bez nej by k právnemu úkonu nedošlo, pričom súčasne b) omyl vyvolala druhá strana právneho úkonu (zmluvy) alebo c) druhá strana o omyle konajúceho vedela alebo o ňom musela aspoň vedieť (muselo jej to byť zrejmé), a to v dobe urobenia právneho úkonu. Právny význam má omyl, ktorý bol spôsobený ľstou druhej zmluvnej strany. Ľstou je potrebné rozumieť úmyselné a klamlivé predstieranie niečoho, čo neexistuje, alebo je zastierané niečo, čo existuje. Omyl sa v takom prípade môže týkať akejkoľvek skutočnosti, ktorá tvorí obsah alebo hoci len súvisí s právnym úkonom. Lesť na rozdiel od iných prípadov konania pod vplyvom omylu predstavuje situáciu, keď jedna strana úmyselne uvedie druhú stranu do omylu zvyčajne za účelom získania nejakej majetkovej výhody. Vada vôle konajúceho v tomto prípade nevzniká v dôsledku nátlaku druhej strany, ako je to v prípade § 37 ods. 1 OZ, ale v dôsledku toho, že druhá strana úmyselne predstiera neexistujúce skutočnosti. Lesť spočíva obyčajne v tom, že sa druhej strane úmyselne predstiera danosť niečoho, čo neexistuje, alebo sa zastiera danosť niečoho, čo existuje. Lesť predpokladá úmyselné správanie (nie nedbanlivosť), nevyžaduje však osobitný stupeň ľstivosti ani trestnosť správania (trestný čin podvodu podľa § 221 TZ). Na danosť ľsti sa nevyžaduje, aby účastník, ktorý sa jej dopustil, sledoval nadobudnutie výhody alebo spôsobenie ujmy, ani to, aby nadobudol výhodu alebo spôsobil ujmu. Danosť alebo nedostatok ľsti nemožno posudzovať abstraktne, ale len konkrétne, teda berúc ohľad na okolnosti daného prípadu, a preto otázku, či konajúci bol skutočne ľstou uvedený do omylu, nemožno zodpovedať z hľadiska, či by k omylu bolo došlo aj u osoby skúsenejšej, ostražitejšej a pod. Právnym následkom právneho úkonu urobeného v omyle je jeho relatívna neplatnosť. To znamená, že právny úkon dotknutý omylom zostáva platným právnym úkonom dovtedy, pokiaľ sa jej dotknutá strana nedovolá (porovnaj § 40a OZ). Občiansky zákonník umožňuje dovolať sa neplatnosti právneho úkonu z dôvodu omylu iba vtedy, ak ide o kvalifikovaný omyl (vyvolaný druhou stranou úmyselne alebo podvodným konaním), riziko ktorého by sa nemalo preniesť na toho, kto by bol takýmto omylom vážne dotknutý.

25. Ak žalovaný tvrdil, že pri podpise kúpnej zmluvy, resp. jej dodatku bol opatrovník žalovaného uvedený do omylu a zmluvu podpísal pod nátlakom (bol väznený u JUDr. Almášiho 13 mesiacov), súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že žalovaný v čase rozhodovania súdu v rámci procesnej obrany v tomto konaní nepreukázal, že bol uvedený do omylu a zmluvu podpísal pod nátlakom, ohľadom tohto tvrdenia v tomto konaní neunesol dôkazné bremeno, argumentácia týkajúca sa omylu a nátlaku tak zostala v rovine tvrdení bez jej následného preukázania. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu prívodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať. Podľa čl. 8 základných princípov Civilného sporového poriadku, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán sporu v sporovom konaní, t.j. povinnosť

označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak ide o skutočnosť rozhodnú podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu sporu väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. Zákon stranám sporu ukladá povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti; potrebnosť, teda okruh rozhodujúcich skutočností, je určovaný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje jednak rozsah dôkazného bremena, t.j. okruh skutočností, ktoré musia byť ako rozhodné preukázané, jednak nositeľa dôkazného bremena. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Ak žalovaný tvrdí skutočnosti o absolútnej neplatnosti právneho úkonu, leží dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania na ňom, keďže v danom prípade ide o dôvody neplatnosti, ktoré spočívajú na strane subjektu dovolávajúceho sa neplatnosti (nedostatok slobody, rozpor s dobrými mravmi, príp. omyl) a nie o dôvody neplatnosti, na ktoré je potrebné prihliadať z úradnej povinnosti (nedostatok formy, neurčitosť, nespôsobilosť subjektu uzavrieť zmluvu, rozpor so zákonom a pod.)

26. Súdu nebol predložený žiadny právoplatný odsudzujúci rozsudok, na základe ktorého by mohol na zmluvu prihliadať ako na absolútne neplatný právny úkon podľa § 39, prípadne iných ustanovení Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie. Podľa § 335 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. Súd v zmysle citovaných ustanovení vo výroku II. zrušil uznesenie Okresného súdu Trnava č. k. 14C/5/2014-336 zo dňa 10.08.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 24Co/344/2016-498 zo dňa 13.12.2016, ktorým bolo zriadené zabezpečovacie opatrenie.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami a v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanému ako plne úspešnej strane v konaní plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti predmetného rozsudku, keď v konaní neboli tvrdené a ani súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava /§ 365 ods. 1 CSP/.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a to ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania /§ 127 ods. 1 a 2 CSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 365 ods. 1 CSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.) a ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia súdom.